

Στη μνήμη του Δημήτρη Γεωργουλή

Απεβίωσε στα Βριλήσσια τον περασμένο μήνα

Συναντάμε πάντα στον περίγυρό μας κάποιους ανθρώπους ξεχωριστούς. Που αφήνουν αποτύπωμα. Όχι μόνο γιατί διακρίθηκαν στον τομέα τους, στη δουλειά τους ή με ό,τι ασχολήθηκαν, αλλά γιατί έχουν έναν δικό τους τρόπο, την δική τους οπτική, κάποια ιδιαίτερα γνώρισμα, η παρουσία τους εκπέμπει ένταση, βαρύτητα, που δεν μπορείς να αγνοήσεις. Άνθρωποι από εκείνες τις περασμένες γενιές και εποχές, που τα έζησαν όλα με την ψυχή τους, ξενιτεύτηκαν, γύρισαν, θεμελίωσαν. Ένας τέτοιος άνθρωπος ήταν ο **Δημήτρης Γεωργουλής** που χάσαμε από κοντά μας τον περασμένο μήνα. Αρχιτέκτονας - ομότιμος καθηγητής της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου στον Τομέα Πολεοδομίας – Χωροταξίας, δημότης Βριλησίων επί σχεδόν μισό αιώνα, κόσμησε το ψηφιδόελλο της ΔΡΑΣΗΣ ως υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος δυο φορές, στις εκλογές του 2014 και του 2019. Ο Δημήτρης σχεδίαζε, ζωγράφιζε, έγραφε. Καταρχήν επιστημονικά συγγράμματα και δημοσιεύσεις. Ενδεικτικά: **Ζητήματα θεωρίας στον αστικό σχεδιασμό**, (Εκδόσεις Παπαζήση, 1993), το βασικό ακαδημαϊκό του σύγγραμμα που βασίστηκε στη διδακτορική του διατριβή στο ΕΜΠ (1989), αφιερωμένο στη μνήμη του Σάκη Καράγιωργα. **Συγκριτικές προσεγγίσεις στη θεωρία και τη φιλοσοφία του αστικού σχεδιασμού** (Εκδόσεις Παπαζήση, 2006), ένα έργο – οδηγός για πολεοδόμους και αρχιτέκτονες, του οποίου είχε την επιστημονική επιμέλεια, που αναλύει τα αντίθετα ρεύματα στη σύγχρονη θεωρία του αστικού περιβάλλοντος. **Διαδρομές στην εξέλιξη του πολεοδομικού σχεδιασμού**, (Αθήνα, 2019), αφιερωμένο στον καθηγητή πολεοδομίας Αθανάσιο Αραβαντινό, ενώ συμμετείχε και στον συλλογικό τόμο **Τόπος Τοπία**, αφιερωμένο στον συνάδελφό του στο Ε.Μ.Π. Δημήτρη Φιλίππιδη. Συνέχιζε να γράφει μέχρι σήμερα και ετοίμαζε ένα νέο πολεοδομικό σύγγραμμα με τον επίσης ομότιμο καθηγητή Ε.Μ.Π. Λουδοβίκο Βασενχόβεν. Ο Δημήτρης εξέδωσε και το **Και όμως δεν τελείωσε το '73**, (Κέδρος 2013), ένα έντονα αυτοβιογραφικό μυθιστόρημα (581 σελίδες) που εξέδωσε ως Δημήτρης Φιωτάκης (το επίθετο της μάνας του). Από το οπισθόφυλλο αυτής της έκδοσης, μεταφέρουμε αποσπάσματα... «Ο Δημήτρης μεγαλώνει στα απόνερα του Εμφύλιου, σε μια εργατική γειτονιά της Αθήνας. Η ζωή τον φέρνει μπροστά σε αναπάντητα ερωτήματα. Φοιτητής Αρχιτεκτονικής αργότερα στο Πολυτεχνείο, στρατεύεται στον αγώνα για μια πατρίδα ελεύθερη και δημοκρατική. Βιώνει τον έρωτα την ώρα που χτυπά τη χώρα ο σεισμός της δολοφονίας του Λαμπράκη. Οι συγκρούσεις στους δρόμους καθημερινές. Ο Σωτήρης Πέτρουλας πέφτει χτυπημένος από τη συμμορία των φονιάδων του παρακράτους. Η Χούντα των επίορκων θα ρίξει τη χώρα στο επτάχρονο σκοτάδι του μαύρου φασισμού. Όμως ο αγώνας για τη δημοκρατία συνεχίζεται. Ξεσπά η εξέγερση του Πολυτεχνείου. Λίγο μετά η Κύπρος

κόβεται στη μέση. Οι παλιοί πολιτικοί παίρνουν ξανά τα ηνία της εξουσίας και μετατρέπουν τον τόπο σε αποικία χρέους. Ο λαός και πάλι στους δρόμους. Ο χρόνος έχει αφήσει τα σημάδια του. Ο Δημήτρης και πάλι εκεί, υποβασταζόμενος, με αργό αλλά σίγουρο βήμα, όραση μειωμένη από τα χρόνια, βλέμμα θολό από τα δακρυγόνα. Διαβάζει τα συνθήματα στα πανό. Η κουρασμένη ματιά του σταματάει σε ένα από αυτά: **ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΤΟ `73`.**» Αποχαιρετούμε τον Δημήτρη, που είχε την χαρά να αποκτήσει και εγγόνια, γνωρίζοντας ότι θα συνεχίσει να ζει στη μνήμη των φοιτητών του και των φίλων του. Ευχόμαστε θερμά συλλυπητήρια στους γιους του, Γιώργο και Ερνέστο και στη γυναίκα του Ελένη. **Κίνηση Δημοτών Βριλησίων ΔΡΑΣΗ για μια Άλλη Πόλη»**